

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1053/2023
30.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Еки investment ДОО Београд, чији је пуномоћник Александар Обрадовић, адвокат у ..., против тужених: АА из ..., чији су пуномоћници Јелена Кораћ и Невена Терзић, адвокати у ..., UniCredit Bank Србија АД Београд, чији је пуномоћник Јована Алексић, адвокат у ..., Yieldmore properties ДОО Београд, чији је пуномоћник Милош Сударевић, адвокат у ... и ББ из ..., ради утврђења и дуга, одлучујући о ревизији туженог АА, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 3448/22 од 25.01.2023. године, у седници већа одржаној 30.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Привредног апелационог суда 12Пж 3448/22 од 25.01.2023. године у II ставу изреке у делу којим је одбијена жалба првотуженог као неоснована и потврђена пресуда Привредног суда у Београду П 7592/2021 од 18.11.2021. године у ставу III и пресуда Привредног суда у Београду П 7592/2021 од 18.11.2021. године у ставу III, тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиоца Еки investment ДОО Београд да се утврди да је тужилац носилац заложног права и то: извршне вансудске хипотеке на непокретности у власништву туженог АА – шестособном стану који се налази у ... у улици ... број ..., на ... спрату стамбене зграде за колективно становање, број зграде ..., број посебног дела 7, грађевинске површине 164м², уписане у л.н. бр. ... КО ..., пр. 01.07.2009. ДН 9854/09 на основу извршне заложне изјаве оверене код Београд П 01.07.2009. године, под I/3 Ов бр. .../..., одобрен кредит Предузећу за промет и услуге А.S.F. Internacional ДОО Београд, у износу од 750.000 евра у динарској противвредности са каматом по стопи на нивоу једномесечног EURIBOR-а + 8,50% са последњом ратом 29.06.2010. године у корист UniCredit Bank Србија АД Београд, што би првотужени био дужан да призна и трпи упис предметне хипотеке код Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Београд, као неоснован;

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог АА изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 3448/22 од 25.01.2023. године у делу става II изреке, којим је потврђена пресуда Привредног суда у Београду П 7592/2021 од 18.11.2021. године у VIII и IX ставу изреке, као недозвољена.

Образложење

Привредни суд у Београду је донео пресуду 48П 7592/2021 дана 18.11.2021. године, којом је у I ставу изреке одбацио тужбу тужиоца у делу у коме је тражено да се утврди да су по основу суброгације на тужиоца прешла средства обезбеђења и инструменти наплате потраживања по основу Уговора о дугорочном кредиту број од 26.03. 2010. године, као недозвољена; у II изреке, усвојио тужбени захтев и обавезао тужену UniCredit Bank Србија АД Београд да тужиоцу преда пет бланко потписаних соло меница Предузећа за промет и услуге A.S.F. International ДОО Београд – Земун са меничним овлашћењем, пет бланко потписаних меница Eki investment ДОО Београд, са меничним овлашћењем и две бланко соло менице ББ из ..., са меничним овлашћењем; у III ставу изреке усвојио тужбени захтев тужиоца и утврдио да је тужилац носилац заложног права и то извршне вансудске хипотеке на непокретности у власништву АА из ..., шестособном стану који се налази у ..., у улици ... бр. ..., на ... спрату стамбене зграде за колективно становање, број зграде ..., број посебног дела 7, грађевинске површине 164м², уписане у ЛН бр. .. КО ..., пр. 01.07.2009. ДН 9854/09 на основу извршне заложне изјаве поверене код Београд II 01.07.2009. године под I/3 Ов бр. .../..., за одобрен кредит Предузећу за промет и услуге ASF Internacional ДОО Београд, у износу од 750.000 евра, у динарској противвредности са каматом по стопи на нивоу једномесечног EURIBOR-а + 8,50% са последњом ратом 29.06.2010. године у корист UniCredit Bank Србија АД Београд, што је првотужени дужан да призна и трпи упис предметне хипотеке код Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Београд; у IV ставу изреке одбио тужбени захтев тужиоца да се утврди да је тужилац носилац заложног права и то извршне вансудске хипотеке на непокретности заложног дужника Eki properties Београд, улица – пословном простору за који није утврђена делатност, у ..., ... бр. ..., одређеног у изреци пресуде, који се налази на кат. парцели број ... КО ..., уписан у листу непокретности ... КО ..., на основу заложне изјаве Ов .../... коју је оверио Други основни суд у Београду 30.03.2010. године, ради обезбеђења новчаног потраживања повериоца према A.S.F. Internacional ДОО Београд као клијенту, Eki properties ДОО Београд као заложном дужнику 1, АА из ..., као заложном дужнику 2, Eki investment ДОО Београд као солидарном дужнику 1 и ББ као солидарном дужнику 2, по основу Уговора о дугорочном кредиту бр. од 26.03.2010. године, са валутном (eur) клаузулом у износу од 835.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања, са каматом у висини од једномесечног EURIBOR-а + 9,00% на годишњем нивоу, са отплатом главнице у месечним ратама, при чему прва рата доспева за плаћање након истека „grace“ периода од 6 месеци, односно 26.09.2010. године, а последња рата доспева 26.03.2013. године, као и свим осталим условима из наведеног уговора, и свих будућих евентуалних анекса, у корист повериоца UniCredit Bank Србија АД Београд, као неоснован; у V ставу изреке делимично усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао туженог ББ да тужиоцу исплати износ од 9.263.643,73 динара, са законском затезном каматом; у VI ставу изреке одбио тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се обавезе ББ да тужиоцу исплати износ од 9.263.643,73 динара са законском затезном каматом како је одређено у том ставу изреке, као неоснован; у VII ставу изреке одбио тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да тужени АА и тужени Yieldmore properties ДОО Београд тужиоцу солидарно исплате износ од 18.527.287,50 динара, са законском затезном каматом како је одређено у том ставу изреке, као неоснован; у VIII ставу изреке одбио приговор пресуђене ствари изјављен од стране туженог АА, као неоснован; у IX ставу изреке усвојио предлог тужиоца за

одређивање привремене мере ради обезбеђења потраживања тужиоца и забранио првотуженом да отуђи односно оптерети непокретност – шестособан стан који се налази у ... у улици ... број ..., на ... спрату стамбене зграде за колективно становање, број зграде ..., број посебног дела 7, грађевинске површине 164 м², уписане у ЛН бр. ... КО ... и у X ставу изреке одредио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Привредни апелациони суд је пресудом 12 Пж 3448/22 дана 25.01.2023. године, у I ставу изреке одбио жалбу друготуженог и потврдио пресуду Привредног суда у Београду П 7592/2021 од 18.11.2021. године у ставу II изреке; у II ставу изреке одбио жалбу првотуженог као неосновану и потврдио пресуду Привредног суда у Београду П 7592/2021 од 18.11.2021. године, у ставу III, VIII и IX изреке и у III ставу изреке укинуо пресуду Привредног суда у Београду П 8592/2021 (очигледно омашком у писању броја) од 18.11.2021. године у ставу V и X изреке и у том делу предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде је тужени AA изјавио дозвољену и благовремену ревизију, којом побија пресуду у ставу II изреке, којим је одбијена жалба тот туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима III, VIII и IX изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Врховни суд је испитао побијану пресуду по одредбама члана 408. Закона о парничном поступку и закључио да је ревизија туженог AA основана, у делу којим побија другостепену пресуду којом је потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу за тужбени захтев у односу на тог туженог, у III ставу изреке, док је ревизија недозвољена у делу којим се побија решење садржано у изреци пресуде Привредног апелационог суда у Београду у II ставу изреке којим су потврђена решења првостепеног суда садржана у првостепеној пресуди у VIII и IX изреке.

У побијаном делу којим је потврђена првостепена пресуду у усвајајућем делу за тужбени захтев у односу на туженог AA, другостепена пресуда је донета без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, те без битних повреда одредаба парничног поступка на које ревизијом указује тужени. Наводима ревизије тужени указује на, како сматра, противречности у одлучивању о тужбеном захтеву у односу на одлуку о одбацивању тужбе у делу тужбеног захтева, у првом ставу изреке, те да су пресуде неизвршиве, што би се тицало повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, што није законом предвиђен и дозвољен ревизијски разлог у смислу одредби члана 407. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, у овом поступку се ревизија не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Међутим, побијана другостепена пресуда је донета погрешном применом материјалног права на утврђено чињенично стање.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда, тужена UniCredit Bank Србија АД Београд и Предузеће за промет и услуге A.S.F. Internacional ДОО Београд, као клијент, тужилац као солидарни дужник 1, Eki properties ДОО као заложни дужник 1, тужени AA као заложни дужник 2 и тужени ББ као солидарни дужник 2, закључили су Уговор о дугорочном кредиту број/... дана 26.03.2010. године. Одредбама члана 1. тог уговора је прописано да ће кредит бити стављен клијенту на располагање у облику дугорочног кредита у динарима са валутном (eur)

клаузулом, у складу са чланом 4. (по пријему захтева за повлачење) и у потпуној сагласности са одредбама тог уговора. Износ кредита не може премашити индексирани износ од 835.000,00 евра и служиће као основ за израчунавање таквих износа као што су дугована главница, камата, накнаде и други износи дефинисани тим уговором. Банка се обавезује да одобри кредит и стави га на располагање клијенту у складу са одредбама уговора у уговореном року. Клијент ће користити кредит само за сврху репрограмирања постојећег пласмана код банке по уговору број од 29.06.2009. године и по уговору Р .../... од 22.04.2008. године. Солидарни дужници у својству јемаца – платаца и заложни дужници, потписом тог уговора неопозиво и безусловно гарантују банци да одговарају целокупном својом имовином, а заложни дужници имовином коју залажу, описаном у тачки 5.1.2. уговора, за све обавезе клијента по основу тог уговора до потпуног измирења истих, да ће на први позив банке у потпуности измирити све доспеле, а неизмирене обавезе које клијент има према банци, у складу са одредбама тог уговора, као и да банка може испуњење било које од обавеза из уговора захтевати било од клијента било од солидарних дужника, заложних дужника или од свих дужника у исто време. Прописана је као средство обезбеђења и инструмент наплате потраживања банке, поред меница, извршна вансудска хипотека конституисана на основу заложне изјаве заложног дужника 2, којом ће неопозиво и безусловно овластити банку да може у случају неизмирења или неуредног измирења обавеза клијента по овом уговору у складу са одредбама Закона о хипотеци, своја потраживања намирити вансудском јавном продајом непокретности у његовом власништву – шестособног стана број ..., површине 164,30 м², уписаног у А листу као ЗК тело II под редним бројем ... на кат. парцели ... ЗКУЛ ... КО АА је дао заложну изјаву 26.03.2010. године, оверену од стране Другог основног суда у Београду под I Ов бр. .../..., којом се сагласио да се на његовој непокретности - шестособном стану, ради обезбеђења новчаног потраживања UniCredit Bank Srbija по основу Уговора о дугорочном кредиту Р .../... од 26.03.2010. године, закљученог између банке као повериоца и А.S.F. Internacional ДОО као клијента, којим је банка одобрила клијенту дугорочни кредит са валутном клаузулом у износу од 835.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања, и сагласио се да банка изврши упис заложног права – извршне вансудске хипотеке у своју корист. На основу те заложне изјаве је дана 05.05.2014. године уписана вансудска хипотека ради обезбеђења новчаног потраживања према клијенту А.S.F. Internacional“, према заложном дужнику 1, заложном дужнику 2, према солидарном дужнику ББ а по основу Уговора о дугорочном кредиту број Р .../... од 26.03.2010. године у износу од 835.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања. Тужилац је, по захтеву за превремену отплату кредита кога је 07.12.2011. године упутио банци, по основу Уговора о дугорочном кредиту бр. .../... од 26.03.2010. године платио UniCredit Bank Srbija, те је UniCredit Bank Srbija потврдила да је тужилац платио износе противвредности 10.027,07 евра 07.11.2011. године и 172.973,82 евра 16.11.2011. године, која средства су искоришћена за измирење целокупних обавеза по основу кредита клијента А.S.F. Internacional бр. што је укупно износ од 183.000,89 евра у динарској противвредности. Пресудом Управног суда IУ. 9154/15 од 06.12.2018. године, поништено је другостепено решење, а затим је поништено и првостепено решење о упису у листу непокретности заложног права извршне вансудске хипотеке на непокретности на заложног дужника АА на основу његове заложне изјаве Ов .../... . У коначном исходу поновљеног поступка обустављен је поступак по захтеву који су поднели UniCredit Bank Srbija и АА за упис те хипотеке, а одбијен је захтев који је поднео овде тужилац за промену хипотекарног повериоца – суброгацију на страни

хипотекарног повериоца, код уписа хипотеке на основу заложне изјаве Ов .../... од 30.03.2010. године и Уговора о дугорочном кредиту број/... од 26.03.2010. године и то у износу од 183.000,89 динара на стану АА. Решење није коначно.

Заложна изјава и хипотека уписана на основу заложне изјаве коју је дао тужени АА, оверене од стране Другог основног суда у Београду 30.03.2010. године под Ов .../... ради обезбеђења новчаног потраживања по основу уговора о дугорочном кредиту Р ... од 26.03.2010. године, није предмет тужбеног захтева, већ је предмет тужбеног захтева утврђење да је тужилац носилац заложног права – извршне вансудске хипотеке на непокретности АА оверене под Ов .../... дана 01.07.2009. године, за одобрени кредит Предузећу за промет и услуге А.С.Ф. Internacional ДОО Београд у износу од 750.000 евра у динарској противвредности са каматом, и последњом ратом 29.06.2010. године. Према утврђеном чињеничном стању, на основу те заложне изјаве уписана је хипотека на непокретности у власништву АА за одобрени кредит Предузећу за промет и услуге ASF Internacional у износу од 735.000 евра у динарској противвредности са каматом како је одређено и последњом ратом 29.06.2010. године у листу непокретности ... КО Ради се о потраживању повериоца по основу Уговора о кредитној линији број/... од 29.06.2009. године, закљученог између банке и „ASF Intenrational“ клијента, „Eki propretie“ ДОО као заложног дужника 1, осталих заложних дужника као и солидарних дужника којим је банка одобрила и ставила „ASF Intenrational“ на располагање кредитну линију на износ од 750.000 евра са отплатом кредита у једнаким месечним ратама од којих је последња 29.06.2010. године. Дакле, ради се о заложној изјави на основу које је уписана хипотека ради обезбеђења потраживања по уговору број/... од 29.06.2009. године, за које потраживање је у каснијем уговору закљученом између „UniCredit Bank Србија“ као даваоца кредита и корисника кредита – клијента „ASF Intenrational“ дана 29.06.2009. године, за који је у уговору од 26.03.2010. године, о дугорочном кредиту наведено да се може користити само за сврху репрограмирања постојећих пласмана код банке по том уговору. Према стању уписа у листу непокретности ... КО ..., извршна вансудска хипотека на основу заложне изјаве Ов бр. .../... на стану туженог АА уписана је 01.07.2009. године.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев у односу на туженог АА основан, са разлога што је заложно право – извршна вансудска хипотека на непокретности у власништву тог туженог конституисана као средство обезбеђења приликом закључења уговора о кредиту, да је тужилац уплатио преостали износ главног дуга по кредиту, односно исплатио је у целости главни дуг за повериоца, чиме је ступио на место хипотекарног повериоца према дужнику и трећим лицима сагласно одредби члана 28. Закона о хипотеци. Првостепени суд наводи да је имао у виду наводе првотуженог да тужилац тражи пренос непостојећег заложног права по заложној изјави Ов .../... од 01.07.2009. године и то за обезбеђење потраживања од 750.000 евра из уговора број/... од 29.06.2009. године, који је престао да постоји закључењем новог уговора о кредиту, али да су ти наводи неосновани, будући да је новим уговором о кредиту од 26.03.2010. године уговорено да ће клијент користити кредит само за сврху репрограмирања постојећег пласмана банке по уговору/... од 29.06.2009. године, и по уговору/... од 22.04.2008. године. Првостепени суд сматра да из наведеног произлази да се у конкретном случају, услед репрограмирања постојећих пласмана код банке, заправо ради о истом облигационом односу, између истих уговорних страна, са идентичним средствима обезбеђења, идентичним солидарним и заложних дужницима и њиховим непокретностима на којима је већ уписана хипотека у Катастру непокретности на којој

тужилац тражи утврђење заложног права и која није брисана, па да наведено није од утицаја на другачије решавање у овој правној ствари.

Другостепени суд је прихватио за правилне разлоге првостепеног суда налазећи да је правилно и потпуно утврдио да је приликом закључења предметног уговора о кредиту конституисано заложно право – извршна вансудска хипотека на непокретности првотуженог и да се тужилац по предметном уговору о кредиту обавезао према банци као солидарни дужник, односно јемац – платац, те пошто је пре коначне доспелости кредита за наплату захтевао од банке да му дозволи превремену отплату преосталог износа, тужилац је уплатом преосталог износа главног дуга отплатио износ датог кредита, чиме је на њега као јемца прешло потраживање са свим споредним правима у смислу одредбе члана 1003. Закона о облигационим односима.

Ревидент оспорава правилност одлука нижестепених судова, између осталих разлога и са разлога што је у побијаном ставу III изреке првостепене пресуде утврдио да је тужилац носилац заложног права – извршне вансудске хипотеке за коју је првотужени дужан да призна и трпи упис код РГЗ, а које заложно право се односило на претходни уговор о кредиту закључен између парничних странака који је престао да постоји и производи правно дејство закључењем новог уговора, па затим поставља питање по ком правном основу тужилац може да тражи пренос заложног права које је дато по једном уговору о кредиту, при чему је приликом закључења другог уговора о 26.03.2010. године конституисана друга хипотека на непокретности првотуженог, који упис није био коначан, и у вези ког су одбијени захтеви тужиоца да се у катастар упише његово стицање заложног права по основу суброгације.

Врховни суд указује да је за одлуку о тужбеном захтеву против туженог АА битна чињеница да је заложну изјаву која је предмет тужбеног захтева – Ов .../..., тужени дао ради обезбеђења потраживања UniCredit Bank Србија АД Београд у износу од 750.000 евра у динарској противвредности са каматом према дужнику А.S.F. International ДОО Београд по уговору број/... од 29.06.2009. године. Хипотека је по том уговору уписана још 01.07.2009. године. Другим уговором, Уговором о дугорочном кредиту/... од 26.03.2010. године иста банка се истом клијенту обавезала да му стави на располагање, у облику дугорочног кредита, износ у динарима са валутном клаузулом тако да не може премашити индексирани износ од 835.000 евра, који се клијент обавезао да врати банци у месечним ратама до 26.03.2013. године. Уговором одређена намена кредита, тако да ће клијент користити кредит само за сврху репрограмирања постојећих пласмана код банке по уговору број/... од 29.06.2009. године, и по уговору број .../... од 22.04.2008. године, никако не значи, како то првостепени суд погрешно закључује, да се заправо ради о истом облигационом односу (из уговора/... од 26.03.2010. године и уговора/... од 29.06.2009. године, па и уговора/... од 22.10.2008. године). Тиме, то даље не значи да хипотека конституисана по заложној изјави број Ов .../... од 01.07.2009. године, ради обезбеђења једног потраживања, по уговору од 29.06.2009. године, обезбеђује потраживање банке по уговору/... од 26.03.2010. године, дакле, касније закљученом, по коме је тужилац платио.

Намена кредита, за сврху репрограмирања постојећих пласмана код банке по претходном уговору, никако не значи да је то један те исти облигационо правни однос међу уговорним странама. То не произлази из одредаба уговора закљученог између банке и корисника кредита 26.03.2010. године. Противно схватању ревидента, обавезе корисника кредита према истој банци по уговору/... до 29.06.2009. године, по коме је тужени дао заложну изјаву која је предмет тужбеног захтева, нису престале самим закључењем уговора број/... од 26.03.2010. године. Према одредбама члана 348.

Закона о облигационим односима, обавеза престаје ако се поверилац и дужник сагласе да постојећу обавезу замене новом и ако нова обавеза има различити предмет и различити правни основ. Споразум поверилаца и дужника којим се мења или додаје одредба о року, или о начину испуњења, затим накнадни споразум о камати, уговорној казни, обезбеђењу, испуњењу или о којој другој споредној одредби, као и споразум о издавању нове исправе о дугу не сматрају се преновом. Према члану 349. Закона о облигационим односима, пренов се не претпоставља, те ако стране нису изразиле намеру да угасе постојећу обавезу кад су стварале нову, ранија обавеза не престаје, већ постоји и даље поред нове. Ово је одредба закона која даје одговор на погрешно схватање нижестепених судова о дејству уговора од 26.03.2010. године у односу на уговор од 29.06.2009. године, по коме је првотужени дао заложну изјаву на коју се односи тужбени захтев, али и одговор на погрешно схватање првотуженог.

Правилном применом ових одредаба на утврђено чињенично стање, с обзиром на садржину Уговора о дугорочном кредиту број, по коме је тужилац платио преостали дуг према банци, закључак је да закључењем тог уговора нису престале обавезе по ранијем уговору број, и не ради се о једном те истом облигационо правном односу, већ оба уговора егзистирају. Уговор о кредиту има битне елементе уговора, износ кредита, услове давања, коришћења и враћања кредита. Тужени је дао нову заложну изјаву под Ов бр. од 30.10.2010. године, ради обезбеђења новчаног потраживања повериоца према клијенту по том уговору, у износу од 835.000 евра. Према томе, ради се о две различите заложне изјаве, на основу које су уписане две одвојене хипотеке у катастру непокретности, ради обезбеђења потраживања по два уговора о кредиту, с тим што је у крајњем исходу обустављен поступак по захтеву за упис друге хипотеке и одбијен захтев тужиоца за промену хипотекарног повериоца у односу на другу хипотеку по заложној изјави Ов од 30.03.2010. године. Како је према утврђеном чињеничном стању тужилац платио преостали ненамирени дуг клијента према банци, у укупном износу од 183.000,89 евра, из уговора број од 26.03.2010. године то је могао пледирати на стицање статуса хипотекарног повериоца само по хипотеци конституисаној на основу заложне изјаве Ов од 30.03.2010. године, којим је обезбеђено то потраживање. То што се средства кредита по уговору од 26.03.2010. године, могу користити само за сврху репрограмирања постојећих пласмана (поред другог) и по уговору од 29.06.2009. године, никако не значи да хипотека конституисана по уговору број од 29.06.2009. године, може служити за обезбеђење потраживања банке по уговору о дугорочном кредиту број од 26.03.2010. године. То не произлази из садржине заложне изјаве Ов од 01.07.2009. године, нити из уписа те хипотеке у земљишне књиге. Према одредби члана 2. Закона о хипотеци, хипотека је заложно право на непокретности која овлашћује повериоца да, ако дужник не исплати дуг од доспелости, захтева наплату потраживања обезбеђеног хипотеком из вредности непокретности. Ова одредба управо значи везаност хипотеке за одређено обезбеђено потраживање. У конкретном случају из утврђеног чињеничног стања јасно произлази да извршна вансудска хипотека по заложној изјави туженог на коју је усмерен тужбени захтев не обезбеђује оно потраживање које је тужилац платио UniCredit Bank Србија по уговору о дугорочном кредиту број од 26.03.2010. године и стога то плаћање не може бити релевантан основ за стицање статуса хипотекарног повериоца по извршној вансудској хипотеци по заложној изјави Ов од 01.07.2009. године.

Дакле, не може се поставити питање испуњености услова за ступање тужиоца на место банке као хипотекарног повериоца према хипотекарном дужнику из заложне изјаве број Ов од 01.07.2009. године, јер та хипотека није обезбеђивала дуг по

уговору од 26.03.2010. године, по коме је тужилац платио. Из тих разлога се примена одредбе члана 28. Закона о хипотеци, којом је прописано да уколико хипотекарни дуг исплати лице које није дужник, оно ступа на место хипотекарног повериоца према дужнику и трећим лицима, показује погрешном.

Из тих разлога је преиначена другостепена и првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев у односу на туженог АА, применом одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку.

Како је већ због реченог тужбени захтев усмерен на стицање права по извршној вансудској хипотеци из заложне изјаве Ов .../... од 01.07.2009. године, неоснован, није било потребе за расправљањем питања да ли је тужилац платио дуг по другом уговору у својству садужника или јемца платца или је платио дуг као лице које није дужник.

Одбачена је ревизија у делу којим се побијају решење о приговору пресуђене ствари и решење о одређивању привремене мере, по одредби члана 420. став б. и члана 413. Закона о парничном поступку, јер та решења не спадају у побројана у одредби члана 420. Закона о парничном поступку против којих је ревизија дозвољена.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић